

Mustan kirkkauden sarastus

Horna

Heiddn silmdnsd kiehuvat
Siitd mustasta kirkkaudesta
Jossa Saatanan riehuvat
Liekit lyцvdt kohti taivasta
Ja se valo talven keskellд
Ei tuo, ei lupaa elдmдд
Vaan рддттдд aikakautenne
Sen loppua ylistдд
He juovat sokeutensa viiniд
Joka katkerana korventaa
Heiddn katseensa ei kestд нdhдд
Kerran langenneen loistoa
Verikyyneleiden tie
On vihdoin totuudessa heiddn
Ja se tie on рддllystetty
Orjantappuroin ja veitsin ruosteisin
Hukutan itseni siihen virtaan
Jonka juuret ovat saastuneet
Heiddn naisiensa lapsivesien
Huuhtomina
Sillд тдstd elдmдstd
En etsi lohtua, en onnea
Kannan Hдnen soihtuaan
Kuvaa Hдnen vallastaan
Ja vaikka hukunkin
Nousen, tiedostaen sen
Kauttani Hдnen sanansa
Kumpuavat saarnaten
Uuden valon lupausta
Herruuttansa vaatien
Kuten onkin oikeutettu
On aika nousta sarvien